

Дізнайтеся більше про НАТО

Захист населення

Часто ми сприймаємо як належне те, що можемо вільно пересуватися і жити у безпеці та економічній стабільності. Безпека в усіх сферах щоденного життя є головною для добробуту.

Подолання нових загроз

Зі змінами загроз мають змінитися і методи захисту миру. НАТО переорієнтує свій оборонний потенціал відповідно до сучасних загроз безпеці. Відбувається адаптація збройних сил і розбудова багатонаціональних підходів до питань боротьби з тероризмом і до проблемних держав та інших загроз безпеці, таких як розповсюдження зброї масового знищення.

Розвиток партнерства

Розвиток діалогу і співпраці відіграє основну роль у мирному співіснуванні та поглибленні взаєморозуміння між народами.

НАТО забезпечує унікальну можливість для проведення консультацій між країнами-членами і країнами-партнерами з питань безпеки для побудови довіри та допомоги в запобіганні конфліктам.

Завдяки практичній співпраці та багатонаціональним ініціативам сьогодні країни долають нові загрози безпеці спільними зусиллями.

Встановлення миру і стабільності

Перевагами стабільності можуть водночас користуватися усі. Дуже важливо стабілізувати ті регіони, де напруженість становить загрозу безпеці. Саме тому НАТО відіграє активну роль у проведенні операцій з реагування на кризи у співпраці з іншими міжнародними організаціями.

Країни-члени та країни-партнери

Підписання Північноатлантичного договору 4 квітня 1949 року

КРАЇНИ-ЧЛЕНИ НАТО (+ ДАТА ВСТУПУ)

Албанія /2009 р.	Люксембург /1949 р.
Бельгія /1949 р.	Нідерланди /1949 р.
Болгарія /2004 р.	Норвегія /1949 р.
Канада /1949 р.	Польща /1999 р.
Хорватія /2009 р.	Португалія /1949 р.
Чеська Республіка /1999 р.	Румунія /2004 р.
Данія /1949 р.	Словаччина /2004 р.
Естонія /2004 р.	Словенія /2004 р.
Франція /1949 р.	Іспанія /1982 р.
Німеччина /1955 р.	Туреччина /1952 р.
Греція /1952 р.	Великобританія /1949 р.
Угорщина /1999 р.	Сполучені Штати Америки /1949 р.
Ісландія /1949 р.	
Італія /1949 р.	
Латвія /2004 р.	
Литва /2004 р.	

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ ПРОГРАМИ "ПАРТНЕРСТВО ЗАРАДИ МИРУ"

Вірменія
Австрія
Азербайджан
Білорусь
Боснія і Герцеговина
Фінляндія
Грузія
Ірландія
Казахстан
Киргизька Республіка
Мальта
Молдова

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКОГО ДІАЛОГУ

Алжир
Єгипет
Ізраїль
Йорданія

Чорногорія
Росія
Сербія
Швеція
Швейцарія
Таджикистан
колишня Югославська Республіка Македонія*
Туркменістан
Україна
Узбекистан

Мавританія
Марокко
Туніс

КРАЇНИ-УЧАСНИКИ СТАМБУЛЬСЬКОЇ ІНІЦІАТИВИ СПІВПРАЦІ

Бахрейн
Кувейт
Катар
Об'єднані Арабські Емірати

ГЛОБАЛЬНІ ПАРТНЕРИ

Афганістан
Австралія
Ірак
Японія
Монголія
Нова Зеландія
Пакистан
Республіка Корея

* Туреччина визнає Республіку Македонія за її конституційною назвою.

Що таке НАТО?

Організація Північноатлантичного договору є однією із провідних міжнародних установ. Це – політично-військовий союз, що об'єднує 28 країн-членів з Європи та Північної Америки.

Представники цих країн регулярно проводять консультації та співпрацюють у галузі безпеки й оборони. У цьому аспекті НАТО втілює унікальний зв'язок між двома континентами, забезпечуючи основу для політичної співпраці та співпраці у галузі безпеки.

Чим займається НАТО?

НАТО має на меті забезпечувати захист своїх країн-членів політичними та військовими засобами. НАТО також сприяє консультаціям і співробітництву з країнами – нечленами Альянсу з широкого кола питань, пов'язаних з безпекою, таких як оборонна реформа та миротворчість. Проводячи дискусії та розвиваючи партнерства, НАТО бере участь у запобіганні конфліктам як на території своїх держав-членів, так і поза її межами.

НАТО захищає демократичні цінності та віддана принципу мирного врегулювання суперечок. Якщо врегулювати конфлікт дипломатичними засобами неможливо, НАТО має військовий потенціал, необхідний для запровадження операцій з врегулювання криз і миротворчих операцій, які можуть проводитися власними зусиллями або у співпраці з іншими країнами та міжнародними організаціями.

Діяльність НАТО також має третій вимір, до складу якого входять такі галузі співпраці, як планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру, надання допомоги країнам-членам та країнам-партнерам у подоланні наслідків природних катастроф, а також сприяння співпраці у галузі науки та охорони довкілля.

Кожна країна НАТО представлена у політичній штаб-квартирі в Брюсселі постійною делегацією, очолюваною послом, який представляє свій уряд у процесі проведення консультацій та ухвалення рішень в Альянсі.

Найвищий політичний орган, що ухвалює рішення – це Північноатлантична рада. Рада засідає на різних рівнях під головуванням Генерального секретаря НАТО, який сприяє досягненню згоди з основних питань між країнами-членами.

Усі рішення в рамках кожного з комітетів НАТО досягаються шляхом консенсусу. Таким чином, вислів "рішення НАТО" є синонімом спільної волі усіх її країн-членів.

Постійні збройні сили НАТО є дуже обмеженими. Коли Північноатлантична рада ухвалює рішення про проведення операції, країни-члени виділяють війська на добровільній основі. Ці підрозділи повертаються до своїх країн відразу після завершення операції.

Як функціонує НАТО?

Завдання з координації та управління операціями Альянсу покладено на військову командну структуру. До складу її структури входять штаби та військові бази, розташовані на території різних країн-членів.

Щоденна діяльність НАТО, цивільні та військові структури, а також програма інвестицій у безпеку фінансуються у рамках спільного бюджету, до якого кожна країна-член сплачує внески відповідно до узгодженого механізму розподілу витрат.

